

VERSLAG
GEZONDHEIDSINVENTARISATIE
BIJ DE
BULL TERRIER
IN NEDERLAND

Steekproef jaargangen 2009, 2010, 2011 en 2012
Enquêtering 2016

Peter Prins & Ed.J. Gubbels,
Genetic Counselling Services,
Mei 2016

© 2016 Genetic Counselling Services, Westerhaar - Vriezenveensewijk

All rights reserved. No part of this publication may be reproduced, stored in a retrieval system, or transmitted in any form by any means, electronic, mechanical, photocopying, recording or otherwise, without the written permission of the authors.

INHOUD

1.	Inleiding	<i>blz.</i> 4
2.	Materiaal en Methoden	6
3.	Algemene gegevens	7
4.	Gezondheid	13
5.	Gedrag	19
6.	Fokkerij	24
7.	Conclusies en aanbevelingen	30

Bijlage :
Enquêteformulier Gezondheidsinventarisatie
versie Bull Terrier

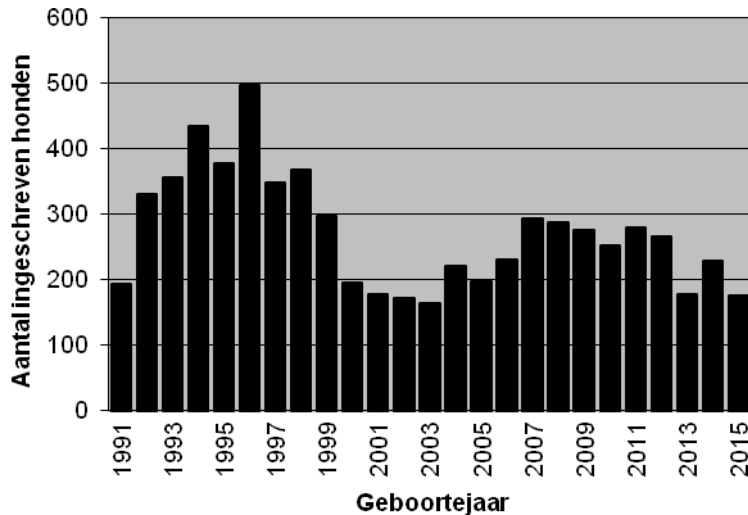
LIJST VAN FIGUREN EN TABELLEN

Figuur 1. Aantallen in het NHSB ingeschreven Bull Terrier-pups, 1991-2015	4
Figuur 2. Gebruiksdoel van de hond bij aanschaf	10
Figuur 3. Algemene omschrijving van het gedrag	19
Tabel 1. Respons op de enquête	8
Tabel 2. Leeftijd van de honden in het onderzoek ten tijde van de enquête	8
Tabel 3. Verdeling der geslachten	9
Tabel 4. Lidmaatschap rasvereniging	9
Tabel 5. Hoogste kwalificaties van geshowde honden	11
Tabel 6. Problemen met de gezondheid	13
Tabel 7. Frequentie waarmee gezondheidsproblemen optreden in de afzonderlijke systemen	14
Tabel 8. Rasspecifieke ziekten	16
Tabel 9. Gezondheidsproblemen van reuen vergeleken met die van teven	17
Tabel 10. Gezondheidsproblemen van overleden honden vergeleken met die van honden in leven	18
Tabel 11. Algemene omschrijving van het gedrag	20
Tabel 12. Het gedragsbeeld per geslacht	21
Tabel 13. Overzicht van probleemgedrag t.a.v. volwassenen, kinderen en honden	22
Tabel 14. Gedragskarakteristieken van honden met cursusdeelname en zonder cursusdeelname	23
Tabel 15. Aantallen reuen en teven met en zonder nakomelingen	24
Tabel 16. Verdeling van nesten over vaderdieren	25
Tabel 17. Gedragskarakteristieken van fokteven vergeleken met die van teven zonder nageslacht	27
Tabel 18. Verdeling van de leeftijden bij sterilisatie	28
Tabel 19. Gezondheidsproblemen van gecastreerde teven vergeleken met die van niet-gecastreerde teven	29

1. INLEIDING

De Bull Terrier is een ras dat in de afgelopen vijftien jaar in Nederland een min of meer gelijkblijvende populariteit doormaakt. In deze periode worden er jaarlijks ruim 220 pups ingeschreven in het NHSB (zie figuur 1). De omvang van de huidige geregistreerde totale populatie in ons land moet, bij een veronderstelde gemiddelde levensduur van tien jaar, op 2000 tot 2500 dieren worden geschat.

Figuur 1. Aantallen in het NHSB ingeschreven Bull Terrier-pups, 1991-2015

Naast de in het NHSB ingeschreven honden zijn er ook Bull Terriers waarvoor geen stamboom werd aangevraagd, ook al waren beide ouderdieren misschien wel geregistreerd. Deze honden zonder stamboom komen we in de cijfers niet tegen; toch gaat het hier om honden die mede bepalend zijn voor de beeldvorming over het ras, omdat ze wél als Bull Terrier herkenbaar zijn.

Voor de rasvereniging, de Bull Terrier Rasvereniging Nederland (BTRN), diende zich de vraag aan of, en in hoeverre, er sprake is van structurele problemen met de gezondheid of met het gedrag van het ras. Zoals elk ras kent ook de Bull Terrier afwijkingen en stoornissen die erfelijk zijn of waarvoor een erfelijke basis wordt vermoed. Dit gegeven op zich is niet verontrustend.

Essentieel is de vraag of er, voor één of meer van deze problemen, sprake is van een dusdanige situatie dat acuut ingrijpen wenselijk of noodzakelijk is.

In 2015 besloot de rasvereniging om, samen met het instituut 'Genetic Counselling Services' (GCS), een on-line onderzoek naar een aantal karakteristieken van de Bull Terrier in Nederland in gang te zetten. Voor dit onderzoek werd gebruik gemaakt van de gestandaardiseerde enquêteformulieren van GCS en van de bijbehorende methodiek van verzamelen, verwerken en analyseren. De verantwoordelijkheid voor het onderzoek werd ondergebracht bij GCS.

Half januari 2016 werden alle eigenaren van Bull Terriers geboren in de jaren 2009, 2010, 2011 en 2012 benaderd, met het verzoek informatie te verschaffen over hun hond en over hun beleving ten aanzien van het functioneren van het dier. Uit de aldus verzamelde gegevens werd de kwalitatieve en kwantitatieve informatie verkregen die in dit rapport is weergegeven. Op basis van de gegevens worden conclusies getrokken omtrent de huidige situatie van het ras. Daar waar mogelijk, worden uitspraken gedaan over de consequenties van de huidige bevindingen voor de toekomst van de populatie.

Uitdrukkelijk zij vermeld dat het hier om een in de tijd beperkte bestandsopname gaat, waarbij het slechts ten dele mogelijk is zicht te krijgen op processen die zich in de opeenvolging van generaties ontwikkelen. Vanuit de nu beschikbare gegevens zullen uitspraken over trends altijd een voorwaardelijk karakter

hebben. De invulling van die voorwaarden zal de richting en de omvang van de aangeduide trends bepalen.

Dat dit rapport tot stand kon komen, hebben we te danken aan de 316 eigenaren die zoveel betrokkenheid bij 'hun ras' toonden dat zij de moeite namen het enquêteformulier in te vullen en terug te sturen. We zijn hen zeer erkentelijk voor hun onmisbare bijdrage aan dit onderzoek.

2. MATERIAAL EN METHODEN

Definitie van de populatie

In het onderzoek waarover hier verslag wordt uitgebracht is de Bull Terrier populatie in Nederland onderwerp van studie. Deze populatie is gedefinieerd als 'alle dieren, behorend tot het ras Bull Terrier, ingeschreven in het NHSB'.

Omdat een populatiedekkend onderzoek om tal van praktische redenen was uitgesloten, werd besloten een beperkte steekproef te nemen. Aan deze steekproef werd de eis gesteld dat ze in voldoende mate ruimte moest bieden tot het doen van uitspraken die voor de populatie als geheel geldigheid hebben.

Overwegingen bij de methode

Een onderzoek naar het functioneren ten aanzien van gezondheid en gedrag van een hondenras zal altijd uit moeten gaan van de informatie die bij eigenaren (houders) beschikbaar is. Natuurlijk zijn er tegen de onderzoeksmethodiek 'het enquêteren van eigenaren' bedenkingen aan te voeren. Zo worden de resultaten bepaald, en soms ook beperkt, door het kennisniveau dat bij die eigenaren aanwezig is. Met name bij het benoemen van 'onduidelijke' afwijkingen en problemen kan dit een rol spelen.

Anderzijds is de beleving van die eigenaar wezenlijk. Het welzijn van een hond wordt, behalve door zijn eigen fysieke gesteldheid, in hoge mate bepaald door het vermogen van die hond om in harmonie te leven met zijn omgeving. En aangezien onze honden primair functioneren in relatie tot de mens, vinden we in de beleving van die mens belangrijke aanwijzingen over de mate van welzijn van zijn hond.

Vergelijking van resultaten

Daar waar dat in dit rapport relevant is worden de resultaten vergeleken met de resultaten van vergelijkbaar onderzoek bij 46 eerder onderzochte rassen, zoals onder andere weergegeven in het rapport 'SYNTHESE, Gezondheidsinventarisaties bij een aantal Nederlandse rashondenpopulaties, 1994-2001', Ed.J. Gubbels, Peter Prins & Janneke Scholten, Raad van Beheer afdeling GGW, oktober 2002. (Uitgave: Raad van Beheer op Kynologisch Gebied, Amsterdam).

Overwegingen bij de keuze van de steekproef

De samenstelling van een steekproef wordt bepaald door de doelstelling van het onderzoek. Het onderzoek naar mogelijke problemen met de gezondheid en het gedrag van de Bull Terrier werd aangezet vanuit de vaststelling dat er te weinig structurele informatie beschikbaar was over de huidige Nederlandse populatie van het ras. Daarom werden voor dit onderzoek de volgende doelen vastgesteld:

1. Het in kaart brengen van de belangrijkste problemen in de Nederlandse Bull Terrier populatie.
2. Het geven van schattingen voor de frequenties waarmee deze problemen optreden.
3. Het formuleren van conclusies en aanbevelingen ten behoeve van de fokkers en de rasvereniging.

Bij de aanvang van het onderzoek werden de bij de Bull Terrier veronderstelde problemen geëvalueerd. Op grond hiervan werd gekozen voor het enquêteren van eigenaren van dieren in de leeftijd van drie, vier, vijf en zes jaar.

Overwegingen bij het bepalen van de steekproefomvang

Naarmate de omvang van de steekproef groter is, wordt het mogelijk om zeldzamere verschijnselen op te sporen. Voor het bepalen van de steekproefomvang staat de vraag centraal met welke nauwkeurigheid we verschijnselen willen vaststellen.

Bij de methodiek 'enquêtering' is de welwillende medewerking van velen vereist. De ervaring bij andere rassen leert dat het responspercentage voor dit type onderzoeken tussen veertig en vijftig procent ligt,

voor jongere honden wat hoger, voor oudere honden wat lager. Dit gegeven werd meegenomen bij de bepaling van de steekproefomvang.

Bij de gegeven steekproefomvang van de afzonderlijke jaarklassen en bij een responspercentage in de genoemde orde van grootte, moet het mogelijk zijn om fenomenen die per jaargang bij tenminste drie procent van de honden voorkomen, met een zekerheid van nagenoeg honderd procent vast te stellen. Kijken we naar het totaal van de vier jaargangen, dan zijn daarin, bij eenzelfde responspercentage, fenomenen die eens per honderd dieren voorkomen met een zekerheid van nagenoeg honderd procent vast te stellen. Deze uitgangspunten werden voor een eerste inventarisatie aanvaardbaar geacht. In eventuele vervolgonderzoeken kunnen ze worden herzien, afhankelijk van de aard, en vooral ook de ernst, van de gevonden afwijkingen in de populatie.

Opmerkingen over het enquêteformulier

De enquête kent 'gesloten vragen', waarin de respondent alleen maar kan aankruisen wat van toepassing is, en 'open vragen', waarin de respondent een toelichtende tekst kan geven. Alle teksten werden voorafgaand aan de analyse gelezen en geïnterpreteerd. Waar dit aan de orde was werden de antwoorden op de gesloten vragen aangepast overeenkomstig de gegeven toelichtingen.

Toelichting bij de tabellen

Genetic Counselling Services analyseert de gegevens per geboortejaar van de honden. Dat betekent dat in de meeste tabellen in de eerste kolom jaartallen staan. Daarmee is het overal in het rapport duidelijk aan welke deelpopulatie (jaargang) de gegevens en de bijbehorende conclusies zijn ontleend.

In dit rapport worden de tellingen van enquêteresultaten gegeven, aangevuld met het overeenkomstige percentage. Dit percentage is een 'puntschatting'. We moeten daarbij bedenken dat het om een zo goed mogelijke schatting gaat, gebaseerd op de steekproef. De echte waarde, de waarde die we zouden vinden als we de hele populatie zouden onderzoeken, kennen we niet. We kunnen wèl, met een vooraf vast te stellen betrouwbaarheid, aangeven in welk gebied die echte waarde ligt. Dat doen we door een 'intervalschatting' op te nemen.

In dit onderzoek is gekozen voor een betrouwbaarheid van 95 procent. In de percentagekolom staat dan bijvoorbeeld, voor een verschijnsel dat bij 5 procent van de honden voorkwam, dat het percentage $5,0 \pm 1,4$ is. Dit betekent dat de echte waarde, met een zekerheid van 95 procent, tussen 3,6 en 6,4 procent ligt. De breedte van het interval wordt bepaald door het aantal waarnemingen waarop de schatting is gebaseerd. Naarmate dat aantal groter is, zal het interval kleiner zijn en krijgen we dus een betere schatting van de echte frequentie, de frequentie waarmee het verschijnsel in de populatie voorkomt.

3. ALGEMENE GEGEVENS

Medewerking aan de enquête

Half januari 2016 werden 993 eigenaren van in het NHSB ingeschreven Bull Terriers geboren in 2009, 2010, 2011 en 2012, benaderd met het verzoek om online een enquête in te vullen waarin gevraagd wordt naar het wel en wee van hun honden.

Van de 993 verzonden enquêteformulieren werden er 316 (31,8 procent) door de eigenaar ingevuld en geretourneerd (**tabel 1**). Dit responspercentage is, vergeleken met de percentages bij andere onderzochte rassen, aan de lage kant. Bij dit lage percentage is het mogelijk om binnen de totale onderzoeksgroep fenomenen op te sporen die bij minder dan twee procent van de honden voorkomen. Binnen de afzonderlijke leeftijdsgroepen kunnen bij deze respons-aantallen fenomenen die bij tenminste vier procent van de dieren voorkomen nagenoeg met zekerheid worden aangetoond.

Tabel 1. Respons op de enquête

Jaar	Ingevuld retour		Geen respons		Totaal verzonden
	aantal	(%)	aantal	(%)	aantal
2009	75	(26,7 ± 5,2)	206	(73,3 ± 5,2)	281
2010	69	(34,3 ± 6,6)	132	(65,7 ± 6,6)	201
2011	90	(32,5 ± 5,5)	187	(67,5 ± 5,5)	277
2012	82	(35,0 ± 6,1)	152	(65,0 ± 6,1)	234
Totaal	316	(31,8 ± 2,9)	677	(68,2 ± 2,9)	993

Bij de interpretatie van de resultaten kan het van belang zijn te letten op de leeftijden van de honden ten tijde van enquêtering (**tabel 2**). De jongste honden in het onderzoek (jaargang 2012) waren drie jaar; de oudste honden (2009) waren bijna zeven jaar oud tijdens de enquête.

Tabel 2. Leeftijd van de honden in het onderzoek ten tijde van de enquêtering

Jaargang	Leeftijd in maanden	Gemiddelde leeftijd in maanden
2009	72 - 83	77,5
2010	60 - 71	65,5
2011	48 - 59	53,5
2012	36 - 47	41,5

Daar waar processen aan de orde zijn die zich op een bepaalde leeftijd ontwikkelen of openbaren, zouden we die ontwikkeling moeten kunnen waarnemen in de vorm van een toe- of afname in de verschillende jaargangen.

Verdeling het geslacht

Als we kijken naar de verdeling van reuen en teven in de onderzochte groep stellen we vast dat er in dit onderzoek meer teven zijn vertegenwoordigd dan reuen. Dit geldt met name voor de honden uit de jaargang 2011 (tabel 3). Kijken we naar de verdeling van de geslachten in de oorspronkelijke steekproef uit het NHSB dan zien we dit verschil niet terug. Mogelijk speelt toeval ons parten (de intervallen zijn bij deze lage aantallen nogal ruim), mogelijk zijn er redenen waarom teef-eigenaren eerder geneigd zijn om aan dit onderzoek mee te doen. Dit laatste zou dan verder in dit onderzoek moeten blijken.

Tabel 3. Verdeling der geslachten

Jaar	Reuen		Teven		Totaal verzonden
	aantal	(%)	aantal	(%)	aantal
2009	29	(38,7 ± 11,0)	46	(61,3 ± 11,0)	75
2010	40	(58,0 ± 11,6)	29	(42,0 ± 11,6)	69
2011	32	(35,6 ± 9,5)	58	(64,4 ± 9,9)	90
2012	36	(43,9 ± 10,7)	46	(56,1 ± 10,7)	82
Totaal	137	(43,4 ± 5,5)	179	(56,6 ± 5,5)	316

Lidmaatschap van de rasvereniging

De in dit rapport gepresenteerde gegevens werden op initiatief van de rasvereniging verzameld met het doel daarop, indien nodig, toekomstig fokbeleid te baseren. Bij het ontwikkelen en ten uitvoer brengen van beleid, is de organisatiegraad van 'het vakgebied' een van de kritische succesfactoren. Naarmate het draagvlak van een rasvereniging groter is, wordt de discussie over het wenselijke en noodzakelijke voor het ras door meer betrokkenen gevoerd en is er een breder draagvlak voor de conclusies.

Tabel 4. Lidmaatschap rasvereniging

Jaargang	Wel lid		Niet lid		Totaal	Geen
	aantal	(%)	aantal	(%)	aantal	antwoord
2009	35	(48,6 ± 11,5)	37	(51,4 ± 11,5)	72	3
2010	25	(40,3 ± 12,2)	37	(59,7 ± 12,2)	62	7
2011	44	(49,4 ± 10,4)	45	(50,6 ± 10,4)	89	1
2012	47	(58,8 ± 10,8)	33	(41,3 ± 10,8)	80	2
Totaal	151	(49,8 ± 5,6)	152	(50,2 ± 5,6)	303	13

In de onderzochte groep werd een lidmaatschapspercentage van bijna 50% vastgesteld, wat hoog is in vergelijking met wat er in eerdere studies bij andere rassen is gevonden (tabel 4). We mogen dit percentage niet zomaar van toepassing verklaren op de gehele populatie van eigenaren van Bull Terriers. Nieuwe leden worden voornamelijk geworven binnen de groep eigenaren die net een pup hebben aangeschaft. De verwachting is dat in de jaren daarna zal, elk volgend jaar weer, een zeker percentage zal afhaken. In de tabel zien we dit verloop niet terug. Het lidmaatschapspercentage blijft gedurende de jaren min of meer gelijk. De Bull Terrier-eigenaar is blijkbaar erg trouw aan de vereniging.

Herkomst van de honden

Van de 310 honden waarvoor de vraag naar de herkomst van de hond werd beantwoord, waren er 205 (66,1 procent) rechtstreeks afkomstig van een fokker, 84 honden (27,1 procent) kwamen uit eigen fokkerij en 21 dieren (6,8 procent) werden overgenomen van derden. Het percentage 'zelfgefokte' honden is hoog vergeleken met dat bij andere rassen. Blijkbaar hebben vrij veel fokkers de moeite genomen om het enquêteformulier in te vullen.

Bij de aanschaf van een pup kan gekozen worden om dit wèl of niet te doen via de pupinformatie van de rasvereniging. In de enquête is gevraagd of de hond via tussenkomst van de rasvereniging werd aangeschaft. Van de eigenaren van Bull Terriers die bij een fokker werden aangeschaft, gaf vrijwel iedereen (99,6 procent) aan dit via de vereniging te hebben gedaan.

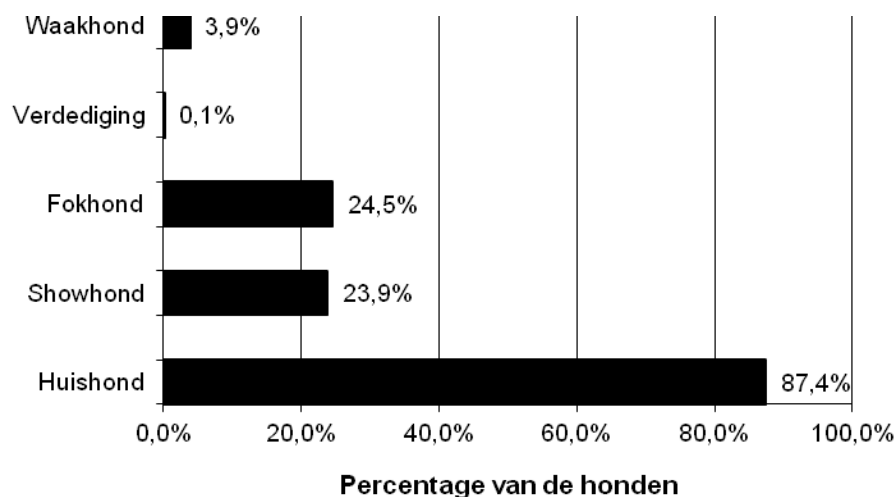
De eigenaar en zijn verwachtingen

In de enquête werd gevraagd met welk doel de eigenaar de hond had aangeschaft (**figuur 2**). Hierbij kon gekozen worden tussen de categorieën 'huishond', 'fokhond', 'showhond', 'waakhond', 'jachthond', 'verdedigingshond' en de categorie 'anders'.

De eigenaar had de mogelijkheid meer dan één categorie aan te kruisen. Honden die door hun eigenaar als show-, fok-, of waakhond werden aangeduid, werden in de meeste gevallen ook als 'huishond' aangemeld. Dat betekent dat het merendeel van de honden in ons onderzoek (tevens) de rol van huishond vervult.

Er werden geen noemenswaardige verschillen in gebruiksdoel aangetroffen tussen de jaargangen. Daarom volstaan we met een weergave voor de totale onderzoeksgroep in **figuur 2**.

Figuur 2. Gebruiksdoel van de hond bij aanschaf

Eén eigenaar in de onderzoeksgroep heeft zijn Bull Terrier aangeschaft met het gebruiksdoel 'verdedigingshond'. Twaalf honden werden als 'waakhond' aangeschaft. Er is geen hond aangemeld als 'jachthond' of in de categorie 'anders'.

Uiteraard heeft elke eigenaar bij de aanschaf van een pup bepaalde verwachtingen. En net als bij de aanschaf van zoveel andere dingen wordt ook hier niet altijd ieders verwachting vervuld. Bijna één op de zes eigenaren (17,3 procent) had zich bij aanschaf van hun Bull Terrier iets anders voorgesteld. In de helft van de gevallen heeft deze teleurstelling betrekking op gezondheidsproblemen. In een kwart van de gevallen berust deze op karakter- en gedragseigenschappen en in het andere kwart op tegenvallend exterieur. In vergelijking met de andere onderzochte rassen is dit een hoog percentage!

Of die verwachtingen worden waargemaakt, hangt van nogal wat omstandigheden af. Zodra er sprake is van teleurstelling (niet-gevulde verwachtingen) is er een probleem dat zowel vanuit de eigenaar als vanuit de hond kan zijn ontstaan. Meestal lukt het niet om in dit soort situaties eenduidig te kiezen tussen de tekortkomingen van de baas en die van zijn hond als oorzaak.

In de enquête werd vervolgens gevraagd naar de tevredenheid van de eigenaar over de voorlichting die de fokker bij de aanschaf gaf. Op zichzelf verdient het aspect 'voorlichting van potentiële kopers' alle aandacht. Naarmate hierin beter wordt voorzien heeft de nieuwe eigenaar een reëler beeld van waar hij aan begint. Niet alleen zal daardoor de eigenaar meer plezier beleven aan zijn hond, ook de hond zal meer plezier beleven aan zijn eigenaar. Ondanks dat ruim één op de zes honden niet beantwoordt aan de verwachting die de eigenaar vooraf had, geeft ruim 93 procent van de eigenaren aan tevreden te zijn over de verkregen voorlichting. Een percentage dat we ook bij de meeste andere rassen vinden.

Bijna zeven op de tien de eigenaren in de steekproef (66,8 procent) heeft al eens eerder een Bull Terrier gehad. Deze vroegere ervaring met het ras was kennelijk zo positief dat opnieuw voor een Bull Terrier werd gekozen. In vergelijking tot andere rassen is dit een hoog percentage. De huidige eigenaren van Bull Terriers zijn blijkbaar bijzonder trouw aan het ras, meer dan eigenaren van andere eerder onderzochte rassen.

Omdat de enquête zich richt op huidige eigenaren van Bull Terriers, ontbreekt natuurlijk de informatie over degenen die voorheen een hond van dit ras hadden en die besloten over te stappen naar een ander ras, of die zelfs helemaal geen hond meer willen. Die groep vroegere eigenaren zou veel informatie kunnen verschaffen over motieven 'om het niet meer te doen'.

Het exterieur

Bij de fokkerij van rashonden wordt aan het exterieur veel waarde toegekend. Ook veel eigenaren hebben de neiging de kwaliteit van rashonden uit te drukken in termen van de mate waarin de dieren voldoen aan de standaard zoals die op de tentoonstelling wordt geïnterpreteerd. Vandaar dat ook in deze enquête de vraag naar de tevredenheid met het uiterlijk van de hond niet kon uitblijven. Negen van de tien eigenaren (91,2 procent) gaf aan tevreden te zijn met het uiterlijk van hun hond. Het betreft hier overigens de 'subjectieve' beleving van de eigenaren, die niet overeen hoeft te komen met wat de keurmeesters ervan zouden vinden. Desondanks, ongeacht wat die keurmeesters ervan vinden, er zijn geen redenen op voorhand om de specifieke esthetische deskundigheid van eigenaren van Bull Terriers in twijfel te trekken.

Bijna veertig procent (39,5 procent) van de honden in dit onderzoek werd uitgebracht op één of meer shows. Kennelijk vindt een belangrijk deel van de eigenaren het van belang aan officiële exterieurkeuringen deel te nemen.

Om een indruk te krijgen omtrent de tevredenheid over het uiterlijk van de Bull Terrier van 'wat meer officiële zijde' werd ook naar keuringsuitslagen gevraagd. Daar waar meer uitslagen van hetzelfde dier beschikbaar waren werd, ongeacht het aantal uitslagen, de hoogste score opgevoerd als kwalificatie voor de hond (tabel 5).

Tabel 5. Hoogste kwalificaties van geshowde honden (n = 116)

Jaar	Uitmuntend		Zeer goed		Goed		Matig		Totaal	Geen antwoord
	aantal	(%)	aantal	(%)	aantal	(%)	aantal	(%)		
2009	19	(73,1)	5	(19,2)	2	(7,7)	0	(0,0)	26	0
2010	17	(85,0)	2	(10,0)	1	(5,0)	0	(0,0)	20	0
2011	30	(78,9)	4	(10,5)	4	(10,5)	0	(0,0)	38	2
2012	24	(75,0)	3	(9,4)	3	(9,4)	2	(6,3)	32	1
Totaal	90	(77,6)	14	(12,1)	10	(8,6)	2	(1,0)	116	3

De kwalificatie 'matig' kwam slechts tweemaal voor. Voor het overige zien we in bovenstaande tabel slechts 'goede' of nog betere honden.

Overleden en afgestane honden

Ten tijde van de enquête bleken 43 (14,0 procent) van de 307 honden waarvoor deze vraag was beantwoord door uiteenlopende oorzaken te zijn overleden. Eén op de zeven honden haalt de leeftijd van zeven jaar niet! Voornamelijk verschillende ernstige gezondheidsproblemen worden als doodsoorzaak gemeld. Hartfalen en in mindere mate longontsteking worden het meest genoemd, gevolgd door nier- en pancreasproblemen, kanker en allergieën. Gedragsproblemen evenals trauma worden slechts een enkele maal als oorzaak voor een vroegtijdig overlijden gemeld.

De sterftcijfers zijn gelijkelijk over de verschillende jaargangen verdeeld. Er is geen leeftijdsgroep aan te wijzen waarin meer honden dood gaan dan in andere leeftijdsgroepen.

Ook het percentage overgeplaatste Bull Terriers is hoog in vergelijking met andere rassen: 35 honden (11,3 procent) in de totale onderzoeksgroep.

Bij deze cijfers, wellicht meer nog dan bij de andere, moeten we bedenken dat ze gevoelig kunnen zijn voor vertekening door invloeden vanuit de emoties van de eigenaren. Het zou kunnen dat eigenaren die hun hond door sterfte verloren een verhoogde motivatie tot meewerken hebben. Dit zou tot een overschatting van het sterftepercentage kunnen leiden. Ook het omgekeerde kan aan de orde zijn. Eigenaren die al langer geleden hun hond hebben verloren, zullen wellicht niet meer bereid zijn deel te nemen aan de enquête.

4. GEZONDHEID

In het enquêteonderdeel over 'gezondheid' werd als eerste gevraagd of er problemen zijn geweest met de gezondheid van de betreffende hond. Het antwoord hierop is, voor elk van de honden, de samenvatting van gezondheid en ziekte, aangevuld met kleine en grotere ongelukjes en gebreken in de onderzochte periode.

Waar we hier over 'gezondheidsproblemen' spreken bedoelen we het hele scala, variërend van kleine ongemakjes tot en met ernstige en levensbedreigende zaken. De hier gemelde problemen omvatten alles, van een eenvoudige infectie of een beperkte verwonding tot en met zaken zoals hartafwijkingen en epilepsie, die uiteindelijk tot een vroegtijdig einde kunnen leiden.

De aantallen

Van de 308 eigenaren die op deze vraag antwoord gaven, waren er 165 die aangaven dat er problemen zijn geweest met de gezondheid van hun hond (**tabel 6**). In de onderzochte leeftijdsgebieden kreeg bijna 54 procent van de honden met gezondheidsproblemen te maken. Vergeleken met andere eerder onderzochte rassen is dit percentage aan de hoge kant.

Tabel 6. Problemen met de gezondheid

Jaar	Wel problemen		Geen problemen		Totaal aantal	Geen antwoord
	aantal	(%)	aantal	(%)		
2009	41	(57,7 ± 11,5)	30	(42,3 ± 11,5)	71	4
2010	35	(53,0 ± 12,0)	31	(47,0 ± 12,0)	66	3
2011	53	(58,9 ± 10,2)	37	(41,1 ± 10,2)	90	0
2012	36	(44,4 ± 10,8)	45	(55,6 ± 10,8)	81	1
Totaal	165	(53,6 ± 5,6)	143	(46,4 ± 5,6)	308	8

Gezondheidsproblemen opgesplitst per systeem

De praktijk leert dat de gemiddelde hondeneigenaar slechts ten dele bekend is met de specifieke diagnoses die door dierenartsen worden gesteld. In vrijwel alle gevallen echter weet men wel het systeem (het functionele deel van de hond) aan te duiden waarin de gezondheidsstoornis optrad. Vandaar dat in de enquête een lijst van systemen werd aangereikt met de vraag, aan te geven in welke van deze systemen de gezondheidsproblemen optraden (zie **tabel 7**, pagina 14).

Met dit overzicht wordt voor de Bull Terrier een beeld geschetst van 'mogelijke zwakke plekken', aspecten waaraan in eventuele vervolgstudies en in het fokbeleid aandacht zou moeten worden besteed.

Elke hond in de onderzochte groep kon gedurende de periode waarop het onderzoek betrekking heeft, problemen krijgen in één of meer van de genoemde systemen. De 165 Bull Terriers die gezondheidsproblemen hadden, scoorden samen 265 maal in de onderstaande tabel. Gemiddeld komt dat neer op 1,61 keer per hond met gezondheidsproblemen. Bij een groot deel van deze groep komt kennelijk meer dan één probleem voor.

Tabel 7. Frequentie waarmee gezondheidsproblemen optreden in de afzonderlijke systemen (n=308)

Jaar	Huid en haar		Wervelkolom		Ledematen		Gebit		Totaal aantal
	aantal	(%)	aantal	(%)	aantal	(%)	aantal	(%)	
2009	22	(31,0 ± 10,8)	1	(1,4 ± 2,7)	5	(7,0 ± 6,0)	7	(9,9 ± 6,9)	71
2010	13	(19,7 ± 9,6)	2	(3,0 ± 4,1)	3	(4,5 ± 5,0)	4	(6,1 ± 5,8)	66
2011	27	(30,0 ± 9,5)	1	(1,1 ± 2,2)	15	(16,7 ± 7,7)	4	(4,4 ± 4,3)	90
2012	15	(18,5 ± 8,5)	1	(1,2 ± 2,4)	4	(4,9 ± 4,7)	4	(4,9 ± 4,7)	81
Totaal	77	(25,0 ± 4,8)	5	(1,6 ± 1,4)	27	(8,9 ± 3,2)	19	(6,2 ± 2,7)	308
demodex (3,2%???)									
patella (4,5%???)									
Jaar	Zenuwstelsel		Ogen en gezichts- vermogen		Oren en gehoor		Bloed en afweersysteem		Totaal aantal
	aantal	(%)	aantal	(%)	aantal	(%)	aantal	(%)	
2009	4	(5,6 ± 5,4)	3	(4,2 ± 4,7)	5	(7,0 ± 6,0)	2	(2,8 ± 3,8)	71
2010	0	(0,0 ± 2,9)	1	(1,5 ± 2,9)	4	(6,1 ± 5,8)	4	(6,1 ± 5,8)	66
2011	2	(2,2 ± 3,0)	2	(2,2 ± 3,0)	10	(11,1 ± 6,5)	2	(2,2 ± 3,0)	90
2012	0	(0,0 ± 2,4)	0	(0,0 ± 2,4)	3	(3,7 ± 4,1)	1	(1,2 ± 2,4)	81
Totaal	6	(1,9 ± 1,5)	6	(1,9 ± 1,5)	22	(7,1 ± 2,9)	9	(2,9 ± 1,9)	308
doofheid 1,9%									
Jaar	Hart en vaatstelsel		Longen en luchtwegen		Spijverterings- stelsel		Nieren en urinewegen		Totaal aantal
	aantal	(%)	aantal	(%)	aantal	(%)	aantal	(%)	
2009	4	(5,6 ± 5,4)	3	(4,2 ± 4,7)	5	(7,0 ± 6,0)	4	(5,6 ± 5,4)	71
2010	8	(12,1 ± 7,9)	0	(0,0 ± 2,9)	4	(6,1 ± 5,8)	6	(9,1 ± 6,9)	66
2011	9	(10,0 ± 6,2)	3	(3,3 ± 3,7)	8	(8,9 ± 5,9)	2	(2,2 ± 3,0)	90
2012	5	(6,2 ± 5,2)	1	(1,2 ± 2,4)	7	(8,6 ± 6,1)	2	(2,5 ± 3,4)	81
Totaal	26	(8,4 ± 3,1)	7	(2,3 ± 1,7)	24	(7,8 ± 3,0)	14	(4,5 ± 2,3)	308
Jaar	Melkklieren		Geslachts- organen		Voortplanting		Hormonen		Totaal aantal
	aantal	(%)	aantal	(%)	aantal	(%)	aantal	(%)	
2009	0	(0,0 ± 2,7)	1	(1,4 ± 2,7)	1	(1,4 ± 2,7)	1	(1,4 ± 2,7)	71
2010	0	(0,0 ± 2,9)	3	(4,5 ± 5,0)	0	(0,0 ± 2,9)	1	(1,5 ± 2,9)	66
2011	0	(0,0 ± 2,2)	3	(3,3 ± 3,7)	0	(0,0 ± 2,2)	0	(0,0 ± 2,2)	90
2012	0	(0,0 ± 2,4)	2	(2,5 ± 3,4)	0	(0,0 ± 2,4)	0	(0,0 ± 2,4)	81
Totaal	0	(0,0 ± 0,6)	9	(2,9 ± 1,9)	1	(0,3 ± 0,6)	2	(0,6 ± 0,9)	308
Jaar	Lever		Gedrag		Totaal aantal				
	aantal	(%)	aantal	(%)					
2009	1	(1,4 ± 2,7)	3	(4,2 ± 4,7)	71				
2010	1	(1,5 ± 2,9)	1	(1,5 ± 2,9)	66				
2011	1	(1,1 ± 2,2)	4	(4,4 ± 4,3)	90				
2012	0	(0,0 ± 2,4)	1	(1,2 ± 2,4)	81				
Totaal	3	(1,0 ± 1,1)	9	(2,9 ± 1,9)	308				

De meeste gezondheidsproblemen vinden we in de categorie 'Huid & Haar'. Van maar liefst 25,0 procent (één op de vier!) van de honden vinden we in deze categorie meldingen. Bijna 70 procent van de huidaandoeningen wordt veroorzaakt door allergieën (atopie), in 10 gevallen wordt een Demodex-infectie genoemd, voor het overige zijn onbekende of andere onderliggende oorzaken debet aan het probleem.

Ook de problemen in de categorie 'Ledematen' scoren bij de Bull Terrier hoog. Bijna één op de tien honden (8,9 procent) heeft hier mee te kampen. De helft (52%) van de meldingen in deze categorie betreft Patella luxatie. De overige meldingen betreffen 'artrose' of zijn divers van aard en worden in mindere mate gemeld.

Als derde in de rij scoren problemen in de categorie 'Hart en Vaatstelsel'. Eén op de twaalf (8,2%) honden uit de steekproef heeft hiermee te maken. In vrijwel alle gevallen wordt een hartruis, flauwvallen of verminderd uithoudingsvermogen als gevolg van aortastenose en/of mitralisinsufficiënte genoemd. In een aantal gevallen is het hartprobleem reden voor vroegtijdig overlijden, voor het overige wordt het probleem niet nader omschreven.

Ook het percentage problemen in de categorieën 'Spijvertering' en 'Oren en Gehoor' is hoog (7,8 respectievelijk 7,1 procent). Bij de 'Oren' zijn dit voornamelijk ontstekingen en een zestal gevallen van doofheid. De problemen in de categorie 'Spijvertering' zijn divers, variërend van diarree en gevoelige darmen tot een corpus alienum.

De problemen met het 'Gebit' (6,2%) zijn uiteenlopend. Tandsteen, scheve en afwijkende gebitten worden genoemd evenals tumoren.

Ernstiger van aard zijn de aandoeningen in de categorie 'Nieren en Urinewegen' (4,5%). Deze betreffen in het overgrote deel een (ernstig) nierfalen, een aantal malen leidend tot vroegtijdig overlijden. Daarnaast is er in een enkel geval sprake van een blaasontsteking of incontinentie.

Rasspecifieke gezondheidsproblemen

Bij praktisch alle hondenrassen komen (erfelijke) afwijkingen voor, die, terecht of ten onrechte, in één adem met het ras worden genoemd. Bij de voorbereiding van de enquête werd geïnventariseerd welke afwijkingen bij de Bull Terrier mogelijk tot deze groep zouden kunnen behoren. In de enquête werd vervolgens uitdrukkelijk gevraagd of de betreffende hond leed of geleden had aan één of meerdere van deze zogenaamde rasspecifieke afwijkingen (**tabel 8**).

Tabel 8. Rasspecifieke ziekten (n = 302)

Leeftijd	Heupdysplasie		Elleboogdysplasie		Mitralis insufficiëntie		Aortastenose		Totaal aantal
	aantal	(%)	aantal	(%)	aantal	(%)	aantal	(%)	
6 jaar	1	(1,4 ± 2,7)	0	(0,0 ± 2,7)	2	(2,8 ± 3,8)	1	(1,4 ± 2,7)	70
5 jaar	0	(0,0 ± 2,9)	0	(0,0 ± 2,9)	2	(3,0 ± 4,1)	5	(7,6 ± 6,4)	63
4 jaar	0	(0,0 ± 2,2)	3	(3,3 ± 3,7)	5	(5,6 ± 4,7)	4	(4,4 ± 4,3)	90
3 jaar	0	(0,0 ± 2,4)	0	(0,0 ± 2,4)	0	(0,0 ± 2,4)	1	(1,2 ± 2,4)	81
Totaal	1	(0,3 ± 0,6)	3	(1,0 ± 1,1)	9	(2,9 ± 1,9)	11	(3,6 ± 2,1)	302

Leeftijd	Epilepsie		Patella luxatie		Atopie		Cryptorchidie		Totaal aantal
	aantal	(%)	aantal	(%)	aantal	(%)	aantal	(%)	
6 jaar	3	(4,2 ± 4,7)	1	(1,4 ± 2,7)	17	(23,9 ± 9,9)	1	(1,4 ± 2,7)	70
5 jaar	0	(0,0 ± 2,9)	2	(3,0 ± 4,1)	8	(12,1 ± 7,9)	1	(1,5 ± 2,9)	63
4 jaar	1	(1,1 ± 2,2)	9	(10,0 ± 6,2)	19	(21,1 ± 8,4)	0	(0,0 ± 2,2)	90
3 jaar	0	(0,0 ± 2,4)	2	(2,5 ± 3,4)	8	(9,9 ± 6,5)	0	(0,0 ± 2,4)	81
Totaal	4	(1,3 ± 1,3)	14	(4,5 ± 2,3)	52	(16,9 ± 4,2)	2	(0,7 ± 0,9)	302

Leeftijd	Hereditary Nephritis (HN)		Polycystic Kidney Disease (PKD)		Dermoid sinus		Eenzijdige doofheid		Totaal aantal
	aantal	(%)	aantal	(%)	aantal	(%)	aantal	(%)	
6 jaar	3	(4,3 ± 4,7)	0	(0,0 ± 2,7)	0	(0,0 ± 2,7)	1	(1,4 ± 2,7)	70
5 jaar	3	(4,5 ± 5,0)	1	(1,5 ± 2,9)	0	(0,0 ± 2,9)	1	(1,5 ± 2,9)	63
4 jaar	0	(0,0 ± 2,2)	0	(0,0 ± 2,2)	0	(0,0 ± 2,2)	3	(3,3 ± 3,7)	90
3 jaar	1	(1,2 ± 2,4)	1	(1,2 ± 2,4)	0	(0,0 ± 2,4)	0	(0,0 ± 2,4)	81
Totaal	7	(2,3 ± 1,7)	2	(0,6 ± 0,9)	0	(0,0 ± 0,6)	5	(1,6 ± 1,4)	302

NB: Van één hond wordt tweezijdige doofheid gemeld. Om reden van lay-out is deze afwijking niet in de tabel opgenomen.

Voor een deel sluiten de resultaten aan bij hetgeen door sommigen op voorhand werd verwacht. Maar, zoals ook al bij eerdere onderzoeken bij andere rassen is gebleken, vinden we ook hier niet alle van tevoren veronderstelde problemen ook daadwerkelijk in relevante aantallen terug in onze steekproef. Zo vinden we in dit onderzoek geen hond met een Dermoid Sinus, slechts één hond met Heupdysplasie en slechts twee met Polycystic Kidney Disease (PKD).

Atopie/Allergie moet gezien worden als een ras-specifieke afwijking: ruim één op de zes honden (16,9%) krijgt hier mee te maken. Ook bij eerder onderzochte rassen zien we hier hoge percentages, maar bijna 17 procent is extreem hoog!

Ook hartafwijkingen zoals Aortastenose en Mitralisklep insufficiëntie scoren hoog, samen 6,5 procent. Daarmee behoren hartaandoeningen, ongeacht de diagnose, ook tot een rasspecifiek probleem en verdient samen met Atopie prioriteit in het fokbeleid.

Dat laatste geldt ook voor Patella luxatie, met 4,5 procent derde in de rij. Hoewel het welzijnsaantastend aspect minder groot vraagt ook deze afwijking aandacht.

De nieraandoeningen (Hereditary Nephritis en Polycystic Kidney Disease) scoren minder hoog dan vooraf werd verondersteld: samen 2,9 procent. Gelet op de ernst van de aandoeningen dient de vereniging ook hier de vinger aan de pols te houden.

De overige categorieën blijken niet of slechts beperkt relevant in dit onderzoek.

Het gezondheidsbeeld per geslacht

Om een aantal (soms voor de hand liggende) redenen komen afwijkingen en stoornissen niet altijd in dezelfde mate bij beide geslachten voor. De verdeling van gezondheidsproblemen over reuen en teven is weergegeven in **tabel 9**.

We zien dat reuen vaker last hebben van gezondheidsproblemen (totaal 134 keer ofwel 1,00 keer per reu) als teven (totaal 132 keer ofwel 0,75 keer per teef). Reuen scoren aantoonbaar vaker in de categorie 'Gebit' en 'Gedrag'.

Tabel 9. Gezondheidsproblemen van reuen vergeleken met die van teven (de intervallschattingen zijn gebaseerd op het totaal aantal honden per geslacht)

Systeem	Reuen		Teven		Totaal aantal
	aantal	(%)	aantal	(%)	
1. Huid en haar	36	(27,1 ± 7,6)	41	(23,4 ± 6,3)	77
2. Wervelkolom	3	(2,3 ± 2,5)	2	(1,1 ± 1,6)	5
3. Ledematen	11	(8,3 ± 4,7)	16	(9,1 ± 4,3)	27
4. Gebit	13	(9,8 ± 5,0)	6	(3,4 ± 2,7)	19
5. Zenuwstelsel	3	(2,3 ± 2,5)	3	(1,7 ± 1,9)	6
6. Ogen/gezichtsvermogen	4	(3,0 ± 2,9)	2	(1,1 ± 1,6)	6
7. Oren en gehoor	11	(8,3 ± 4,7)	11	(6,3 ± 3,6)	22
8. Bloed en afweer	4	(3,0 ± 2,9)	5	(2,9 ± 2,5)	9
9. Hart en vaatstelsel	13	(9,8 ± 5,0)	13	(7,4 ± 3,9)	26
10. Longen en luchtwegen	1	(0,8 ± 1,5)	6	(3,4 ± 2,7)	7
11. Spijsverteringsstelsel	13	(9,8 ± 5,0)	11	(6,3 ± 3,6)	24
12. Nieren en urinewegen	9	(6,8 ± 4,3)	5	(2,9 ± 2,5)	14
13. Melkklieren	0	(0,0 ± 1,5)	0	(0,0 ± 1,1)	0
14. Geslachtsorganen	3	(2,3 ± 2,5)	6	(3,4 ± 2,7)	9
15. Voortplanting	0	(0,0 ± 1,5)	1	(0,6 ± 1,1)	1
16. Hormonen	1	(0,8 ± 1,5)	1	(0,6 ± 1,1)	2
17. Lever	1	(0,8 ± 1,5)	2	(1,1 ± 1,6)	3
18. Gedrag	8	(6,0 ± 4,0)	1	(0,6 ± 1,1)	9
Totaal aantal meldingen	134		132		
Totaal aantal honden	133		175		308

Op dezelfde wijze werden de scores voor de rasspecifieke ziekten voor reuen en voor teven vergeleken. Patella luxatie wordt vaker gemeld bij teven, maar in de totaal telling scoren teven even vaak als reuen, respectievelijk 0,36 tegen 0,37 keer.

Overleden honden

Om na te gaan of er aantoonbare verschillen in gezondheid konden worden vastgesteld tussen honden die overleden zijn en nog in leven zijnde honden werden beide groepen vergeleken (**tabel 10**).

Tabel 10. Gezondheidsproblemen van overleden honden vergeleken met die van honden in leven

Systeem	Overleden		In leven		Totaal
	aantal	(%)	aantal	(%)	aantal
1. Huid en haar	10	(23,3 ± 12,6)	67	(25,7 ± 9,2)	77
2. Wervelkolom	2	(4,7 ± 6,3)	3	(1,1 ± 2,3)	5
3. Ledematen	4	(9,3 ± 8,7)	23	(8,8 ± 6,0)	27
4. Gebit	1	(2,3 ± 4,5)	18	(6,9 ± 5,4)	19
5. Zenuwstelsel	0	(0,0 ± 4,5)	6	(2,3 ± 3,2)	6
6. Ogen/gezichtsvermogen	0	(0,0 ± 4,5)	6	(2,3 ± 3,2)	6
7. Oren en gehoor	2	(4,7 ± 6,3)	20	(7,7 ± 5,6)	22
8. Bloed en afweer	5	(11,6 ± 9,6)	4	(1,5 ± 2,6)	9
9. Hart en vaatstelsel	10	(23,3 ± 12,6)	16	(6,1 ± 5,1)	26
10. Longen en luchtwegen	6	(14,0 ± 10,4)	1	(0,4 ± 1,3)	7
11. Spijsverteringsstelsel	10	(23,3 ± 12,6)	14	(5,4 ± 4,8)	24
12. Nieren en urinewegen	7	(16,3 ± 11,0)	7	(2,7 ± 3,4)	14
13. Melkklieren	0	(0,0 ± 4,5)	0	(0,0 ± 2,3)	0
14. Geslachtsorganen	1	(2,3 ± 4,5)	8	(3,1 ± 3,6)	9
15. Voortplanting	0	(0,0 ± 4,5)	1	(0,4 ± 1,3)	1
16. Hormonen	0	(0,0 ± 4,5)	2	(0,8 ± 1,8)	2
17. Lever	3	(7,0 ± 7,8)	0	(0,0 ± 2,3)	3
18. Gedrag	5	(6,0 ± 4,0)	4	(1,5 ± 2,6)	9
Totaal aantal honden	43		261		304

Overleden honden blijken vaker te hebben geleden aan aandoeningen in de categorieën 'Bloed en afweer', 'Longen en luchtwegen', 'Hart en Vaatstelsel', 'Nieren en urinewegen' en 'Gedrag'.

Kijken we naar de rasspecifieke problemen, dan scoren overleden honden vaker in de categorieën 'Mitralisinsufficiëntie', 'Aortastenose' en 'Hereditary Nephritis'. Het is niet onredelijk om in een van deze afwijkingen de oorzaak voor het vroegtijdig overlijden te veronderstellen.

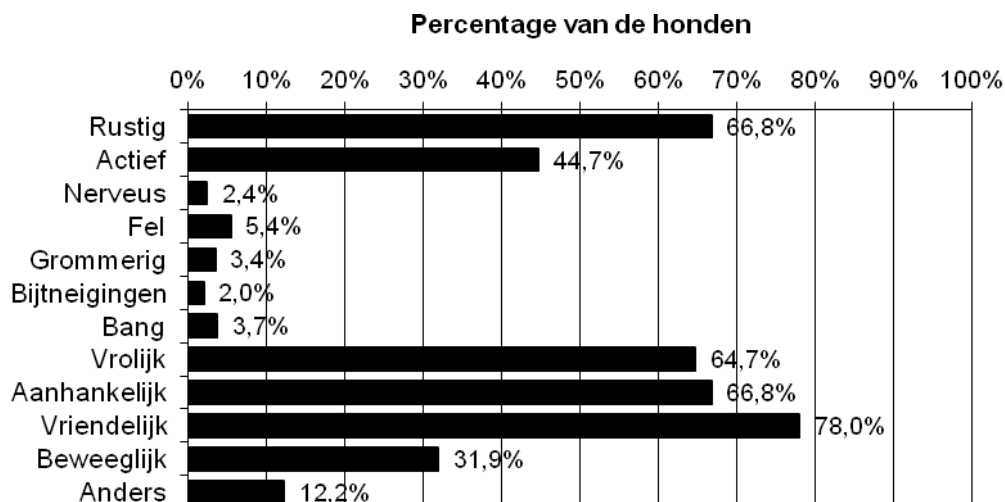
5. GEDRAG

In een onderzoek naar de 'gezondheid' van een hondenras mag een hoofdstuk over gedrag niet ontbreken. Elke hondenbezitter krijgt elke dag opnieuw te maken met het gedrag van zijn hond. Om ons een beeld over het gedrag van het ras te kunnen vormen is de beleving van de eigenaar van belang. Het is immers de eigenaar die aangeeft of hij het gedrag van zijn hond als positief of als negatief ervaart. Pas daarna, indien er daadwerkelijk aanwijzingen zijn voor wezenlijke gedragsproblemen, volgt nader gespecialiseerd onderzoek naar de gedragsstructuur van de individuele hond en van het ras, zodat daarop een gericht selectiebeleid kan worden gebaseerd.

Een karakterschets van de Bull Terrier

Om tot een eerste beeld te komen van 'de Bull Terrier' werd gevraagd om, aan de hand van een aantal vooraf gegeven typeringen, een karakteristiek van de hond te geven. Deze vraag werd voor 295 honden beantwoord. Dit levert een beeld op (**figuur 3**) waaruit af te lezen is hoe de gemiddelde eigenaar van een Bull Terrier het gedrag van zijn hond beleeft. De eigenaren konden bij de beantwoording van deze vraag meerdere gedragstyperingen aankruisen.

Figuur 3. Algemene omschrijving van het gedrag

De doorsnee Bull Terrier komt in beeld als een 'vriendelijke, aanhankelijke, rustige en vrolijke' hond. Dit zijn de typeringen die door een grote meerderheid van de eigenaren (64 tot 78%) werd gegeven. Dat zijn overtuigende cijfers die de Bull Terrier als een aangename hond kenschetsen.

Er zijn echter ook gedragskenmerken die over het algemeen niet als positief worden ervaren. De percentages van deze kenmerken, zoals grommerig en honden met bijtneigingen, nerveuze, felle of bange honden zijn in vergelijking met andere onderzochte rassen laag. Ook dat draagt bij aan het beeld van een aangename en stabiele hond.

In tabel 11 zijn de algemene gedragskenmerken nog eens per leeftijdsgroep weergegeven.

Tabel 11. Algemene omschrijving van het gedrag (n=295)

Jaar	Rustig		Actief		Nerveus		Fel		Totaal
	aantal	(%)	aantal	(%)	aantal	(%)	aantal	(%)	aantal
2009	43	(62,3 ± 11,4)	28	(40,6 ± 11,6)	2	(2,9 ± 4,0)	2	(2,9 ± 4,0)	69
2010	44	(71,0 ± 11,3)	26	(41,9 ± 12,3)	0	(0,0 ± 3,1)	2	(3,2 ± 4,4)	62
2011	58	(68,2 ± 9,9)	32	(37,6 ± 10,3)	3	(3,5 ± 3,9)	5	(5,9 ± 5,0)	85
2012	52	(65,8 ± 10,5)	46	(58,2 ± 10,9)	2	(2,5 ± 3,5)	7	(8,9 ± 6,3)	79
Totaal	197	(66,8 ± 5,4)	132	(44,7 ± 5,7)	7	(2,4 ± 1,7)	16	(5,4 ± 2,6)	295

Jaar	Grommerig		Bijtneigingen		Bang		Vrolijk		Totaal
	aantal	(%)	aantal	(%)	aantal	(%)	aantal	(%)	aantal
2009	1	(1,4 ± 2,8)	0	(0,0 ± 2,8)	1	(1,4 ± 2,8)	47	(68,1 ± 11,0)	69
2010	2	(3,2 ± 4,4)	1	(1,6 ± 3,1)	2	(3,2 ± 4,4)	31	(50,0 ± 12,4)	62
2011	2	(2,4 ± 3,2)	2	(2,4 ± 3,2)	6	(7,1 ± 5,4)	51	(60,0 ± 10,4)	85
2012	5	(6,3 ± 5,4)	3	(3,8 ± 4,2)	2	(2,5 ± 3,5)	62	(78,5 ± 9,1)	79
Totaal	10	(2,4 ± 2,1)	6	(2,0 ± 1,6)	11	(3,7 ± 2,2)	191	(64,7 ± 5,5)	295

Jaar	Aanhankelijk		Vriendelijk		Beweeglijk		Anders		Totaal
	aantal	(%)	aantal	(%)	aantal	(%)	aantal	(%)	aantal
2009	42	(60,9 ± 11,5)	56	(81,2 ± 9,2)	15	(21,7 ± 9,7)	12	(17,4 ± 8,9)	69
2010	35	(56,5 ± 12,3)	46	(74,2 ± 10,9)	11	(17,7 ± 9,5)	6	(9,7 ± 7,4)	62
2011	58	(68,2 ± 9,9)	64	(75,3 ± 9,2)	34	(40,0 ± 10,4)	11	(12,9 ± 7,1)	85
2012	62	(78,5 ± 9,1)	64	(81,0 ± 8,6)	34	(43,0 ± 10,9)	7	(8,9 ± 6,3)	79
Totaal	197	(66,8 ± 5,4)	230	(78,0 ± 4,7)	94	(31,9 ± 5,3)	36	(12,2 ± 3,7)	295

Uit een oogpunt van fokkerij zijn de nerveuze en de bange teven het meest van belang. Nervositeit en angst worden op twee manieren doorgegeven in de opeenvolgende generaties. Dit afwijkende gedrag kan een erfelijke basis hebben en zo, zowel via de vader als via de moeder, aan de pups worden doorgegeven. Daarnaast brengen moeders hun gedrag over op de pups. Een nerveuze of bange moeder, ongeacht of dit gedrag voortkomt uit haar erfelijke aanleg of uit een milieuoorzaak, zal in vrijwel alle gevallen haar pups belasten met eenzelfde gedrag. Het is van het grootste belang om tenminste alle nerveuze en bange teven uit te sluiten van de fokkerij. Beter is het om ook geen nerveuze of bange reuen in te zetten.

Het gedragsbeeld per geslacht

Bij honden gaat men uit van verschillen in gedrag tussen reuen en teven. Om na te gaan in welk opzicht dit verschil tot uiting komt bij de Bull Terrier, werden de gedragskarakteristieken van reuen en teven vergeleken (**tabel 12**).

Tabel 12. Gedragskarakteristieken van reuen vergeleken met die van teven (de intervalschattingen zijn gebaseerd op de totalen per geslacht)

Kenmerk	Reuen		Teven		Totaal
	aantal	(%)	aantal	(%)	aantal
1. Rustig	84	(65,1 ± 8,2)	113	(68,1 ± 7,1)	197
2. Actief	58	(45,0 ± 8,6)	74	(44,6 ± 7,6)	132
3. Nerveus	5	(3,9 ± 3,3)	2	(1,2 ± 1,7)	7
4. Fel	8	(6,2 ± 4,2)	8	(4,8 ± 3,3)	16
5. Grommerig	4	(3,1 ± 3,0)	6	(3,6 ± 2,8)	10
6. Bijtneigingen	3	(2,3 ± 2,6)	3	(1,8 ± 2,0)	6
7. Bang	6	(4,7 ± 3,6)	5	(3,0 ± 2,6)	11
8. Vrolijk	89	(69,0 ± 8,0)	102	(61,4 ± 7,4)	191
9. Aanhankelijk	85	(65,9 ± 8,2)	112	(67,5 ± 7,1)	197
10. Vriendelijk	97	(75,2 ± 7,5)	133	(80,1 ± 6,1)	230
11. Beweeglijk	36	(27,9 ± 7,7)	58	(34,9 ± 7,3)	94
12. Anders	10	(7,8 ± 4,6)	26	(15,7 ± 5,5)	36
Totaal aantal honden	129		166		295

Uit deze vergelijking komen geen grote verschillen naar voren. Reuen gedragen zich niet anders dan teefjes.

Probleemgedrag

Om een meer gestandaardiseerd beeld te krijgen van hoe de hond zich gedraagt bij benadering door bekende en onbekende volwassenen, kinderen en honden werd gevraagd, opnieuw aan de hand van een aantal vooraf gegeven typering, een karakteristiek te geven van de hond. De zes onderdelen werden telkens afgesloten met de vraag of de eigenaar het aangeduide gedrag 'wel eens als een probleem ervaart'. De aantallen en percentages honden met 'probleemgedrag' (naar het oordeel van de eigenaar) zijn in **tabel 13** weergegeven.

Tabel 13. Overzicht van probleemgedrag t.a.v. volwassenen, kinderen en honden

Tegenover volwassenen						
Jaar	bekende		Totaal	onbekende		Totaal
	aantal	(%)		aantal	aantal	
2009	3	(4,2 ± 4,7)	71	5	(7,0 ± 6,0)	71
2010	3	(4,8 ± 5,3)	62	4	(6,5 ± 6,1)	62
2011	8	(9,3 ± 6,1)	86	11	(12,8 ± 7,1)	86
2012	8	(10,1 ± 6,7)	79	11	(13,9 ± 7,6)	79
Totaal	22	(7,4 ± 3,0)	298	31	(10,4 ± 3,5)	298

Tegenover kinderen						
Jaar	bekende		Totaal	onbekende		Totaal
	aantal	(%)		aantal	aantal	
2009	5	(7,0 ± 6,0)	71	6	(8,5 ± 6,5)	71
2010	3	(4,8 ± 5,3)	62	6	(9,7 ± 7,4)	62
2011	9	(10,6 ± 6,5)	85	15	(17,6 ± 8,1)	85
2012	7	(9,0 ± 6,3)	78	10	(12,8 ± 7,4)	78
Totaal	24	(8,1 ± 3,1)	296	37	(12,5 ± 3,8)	296

Tegenover honden						
Jaar	bekende		Totaal	onbekende		Totaal
	aantal	(%)		aantal	aantal	
2009	4	(5,6 ± 5,4)	71	14	(19,7 ± 9,3)	71
2010	7	(11,3 ± 7,9)	62	12	(19,4 ± 9,8)	62
2011	10	(11,8 ± 6,8)	85	15	(17,6 ± 8,1)	85
2012	8	(10,1 ± 6,7)	79	14	(17,7 ± 8,4)	79
Totaal	29	(9,8 ± 3,4)	297	55	(18,5 ± 4,4)	297

Het percentage honden met 'probleemgedrag' naar mensen, zowel volwassenen als kinderen en naar bekende honden is, in vergelijking met eerder onderzochte rassen, laag te noemen. Maximaal één op de acht eigenaren ervaart wel eens een probleem bij contact van zijn/haar Bull Terrier met mensen of bekende honden. Bij vreemde honden ligt dit percentage iets hoger (18,5 procent), maar is nog steeds laag vergeleken bij andere rassen.

Kijken we naar welke gedragsuiting nu als probleem wordt ervaren, dan blijkt bij de contacten naar bekende volwassen mensen vooral minder vriendelijk, afstandelijk en bang gedrag als probleem te worden gezien. Naar onbekende volwassenen zijn de 'probleemhonden' ook minder rustig, minder afhankelijk, luidruchtiger, grommerig en hebben vaker bijtneigingen. Dezelfde gedragsuitingen worden ook als probleem ervaren bij onbekende kinderen en honden (bekende en onbekende).

Het gedrag dat als probleem wordt gezien naar bekende kinderen is naast het minder vriendelijke ook het minder rustige en uitbundige gedrag.

Gehoorzaamheid en gehoorzaamheids cursussen

Op de vraag hoe zij de gehoorzaamheid van hun hond beoordeelden, gaven 295 eigenaren antwoord. Acht van de tien eigenaren (82,0 %) ervaren hun Bull Terrier als goed tot zeer goed gehoorzaam. Dit is vergelijkbaar met wat we bij andere rassen hebben gezien.

Bijna de helft (46,9 %) van de eigenaren van Bull Terriers ziet het belang van deelname aan gehoorzaamheids cursussen. Ook dit is, vergeleken met andere rassen, een gemiddeld percentage.

Om na te gaan of er sprake was van enig waarneembaar (meetbaar) effect van gedragsopleidingen op het gedrag van de hond, werden de groepen met en zonder cursussen vergeleken op basis van hun gedragskarakteristieken (tabel 14). Honden die een gedragscursus hebben gevolgd zijn vrolijker, aanhankelijker en vriendelijker dan de honden die dat niet hebben gedaan.

Tabel 14. Gedragskarakteristieken van honden met cursusdeelname en zonder cursusdeelname

Kenmerk	Wel cursus		Geen cursus		Totaal aantal
	aantal	(%)	aantal	(%)	
1. Rustig	99	(71,7 ± 7,5)	96	(61,5 ± 7,6)	195
2. Actief	57	(41,3 ± 8,2)	75	(48,1 ± 7,8)	132
3. Nerveus	6	(4,3 ± 3,4)	1	(0,6 ± 1,3)	7
4. Fel	11	(8,0 ± 4,5)	5	(3,2 ± 2,8)	16
5. Grommerig	7	(5,1 ± 3,7)	3	(1,9 ± 2,2)	10
6. Bijtneigingen	5	(3,6 ± 3,1)	1	(0,6 ± 1,3)	6
7. Bang	7	(5,1 ± 3,7)	4	(2,6 ± 2,5)	11
8. Vrolijk	101	(73,2 ± 7,4)	87	(55,8 ± 7,8)	188
9. Aanhankelijk	103	(74,6 ± 7,3)	92	(59,0 ± 7,7)	195
10. Vriendelijk	115	(83,3 ± 6,2)	113	(72,4 ± 7,0)	228
11. Beweeglijk	47	(34,1 ± 7,9)	46	(29,5 ± 7,2)	93
12. Anders	23	(16,7 ± 6,2)	11	(7,1 ± 4,0)	34
Totaal aantal honden	138		156		294

Overleden honden

Bij het beoordelen van het gedrag van een ras is ook de vraag aan de orde in hoeverre er verbanden bestaan tussen gedragskarakteristieken en vroegtijdig overlijden. Hiertoe is een vergelijking gemaakt tussen de groep overleden honden en de groep 'in leven'. Het bleek dat honden uit de groep 'overleden' banger en minder vriendelijk waren dan de nog in leven zijnde honden.

6. FOKKERIJ

In de voorgaande hoofdstukken waren we vooral bezig met het beschrijven van de huidige situatie van de Bull Terrier, gebaseerd op een steekproef van honden van drie tot en met zes jaar oud. In dit hoofdstuk proberen we na te gaan wat de verwachtingen voor de toekomst zijn, op basis van de fok-inzet van de onderzochte groep. Daarbij nemen we aan dat de mate waarin de onderzochte groep ingezet is in de fokkerij representatief is voor de huidige Bull Terrier -fokkerij.

Aantallen fokdieren en hun bijdrage

Om een eerste oordeel te kunnen vormen over de mate waarin het behoud van de erfelijke variatie in komende generaties is veiliggesteld, kijken we naar de aantallen dieren die deelnamen aan de fokkerij (tabel 15).

Tabel 15. Aantallen reuen en teven met en zonder nakomelingen

Jaar	Reuen			Teven		
	met aantal (%)	zonder aantal (%)	Totaal aantal	met aantal (%)	zonder aantal (%)	Totaal aantal
2009	1 3,7%	26 96,3%	27	12 26,7%	33 73,3%	45
2010	5 14,3%	30 85,7%	35	5 17,9%	23 82,1%	28
2011	1 3,7%	30 96,8%	31	12 21,1%	45 78,9%	57
2012	5 14,7%	29 85,3%	34	11 25,6%	32 74,4%	43
Totaal	12 9,4%	115 90,6%	127	40 23,1%	133 76,9%	173

Uit deze cijfers blijkt dat het percentage van de dieren dat nakomelingen kreeg, zowel bij de reuen als bij de teven te laag is, maar wel hoger dan wat we bij veel andere rassen zien. Belangrijker echter dan de percentages zijn de aantallen fokdieren. Het is wenselijk de inteelttoename per generatie zo laag mogelijk te houden waardoor zoveel mogelijk erfelijke variatie behouden blijft.

Op grond van de puntschattingen mogen we (na correctie voor het responspercentage) aannemen dat van de drie tot zevenjarige honden om en nabij 38 reuen en 126 teven deelnamen aan de fokkerij. We zouden, om beneden de (arbitraire) bovengrens voor de toename van de inteeltcoëfficiënt van één procent per generatie te blijven, per generatie over tenminste over 25 reuen en 25 teven willen beschikken. Die zouden dan onderling 'onverwant' moeten zijn.

Bij een generatieduur van twee à drie jaar komen we hier op een stuk of vierentwintig reuen en negenzeventig teven. Qua ingezette aantallen wordt de (arbitraire) bovengrens van 1 procent voor de inteelttoename per generatie niet wezenlijk overschreden.

Wat niet uit de cijfers blijkt is de mate van onderlinge verwantschap tussen de gebruikte fokdieren. Indien de fokdieren onderling verwant zijn moeten de werkelijke aantallen worden gecorrigeerd voor die verwantschap, daarmee wordt het 'effectieve aantal' fokdieren kleiner.

De verdeling van de geboren nesten over de reuen geeft enig zicht op de mate waarin de fokkers tot inteelt neigen (**tabel 16**).

Tabel 16. Verdeling van nesten over vaderdieren

aantal nesten	aantal dekreuen	% van de dekreuen	gezaamenlijk aantal nesten	% van de nesten
1	4	33,3%	4	11,4%
2	3	25,0%	6	17,1%
3	2	16,6%	6	17,1%
4	1	8,3%	4	11,4%
5	1	8,3%	5	14,2%
> 5	1	8,3%	10	28,5%
Totaal	12		35	

Uit **tabel 16** blijkt dat 2 reuen (16.6% van de reuen) samen 25 nesten gaven (42,7% van de nesten). Van 'evenredig gebruik van fokdieren' is op deze manier geen sprake. Eigenaren van fokteven hebben een grote neiging om voor de benodigde dekkingen naar een beperkt aantal populaire reuen te gaan.

De populariteit van die veelgebruikte dekreuen houdt niet op bij de dekking. Het is aannemelijk dat de nakomelingen van die meest-populaire reuen in grotere mate zullen deelnemen in de fokkerij van de volgende generatie dan de nakomelingen van de overige, minder populaire reuen. Daarmee wordt het effect van overmatig gebruik in opeenvolgende generaties versterkt. Een beperkt aantal fokreuen levert eerst rechtstreeks, en vervolgens middels hun nakomelingen, een onevenredig grote bijdrage aan het erfelijk materiaal van toekomstige generaties.

Vanwege hun biologische begrenzungen is de directe bijdrage van teven aan het verlies van erfelijke variatie beperkter dan die van reuen. Het minimale aantal teven dat nodig is om het ras op aantalsterkte te houden, ligt ruim boven de kritische aantallen met betrekking tot inteelt. Teven leveren vooral hun bijdrage aan het verlies van erfelijke variatie door het overmatig gebruik van hun al te populair geworden zonen.

Op grond van de bovenstaande gegevens en overwegingen moeten we concluderen dat de fokkers aandacht moeten blijven geven aan het behoud van de erfelijke variatie binnen de Bull Terrier populatie. Het overmatig gebruik van een te beperkt aantal fokreuen is daarbij het belangrijkste.

Fertiliteit

In het voorgaande hebben we gekeken naar de inzet van fokdieren. We hebben getracht een indruk te krijgen van de mate waarin het erfelijk potentieel van de Bull Terrier populatie wordt meegenomen naar volgende generaties. We willen nu, aan de hand van met de enquête verkregen resultaten van de gepleegde fokkerij-inspanningen, enig zicht krijgen op de fertiliteit van het ras.

In de groep van kenmerken die samen het beeld geven van de 'fertiliteit' (de vruchtbaarheid, het voortplantingsvermogen) vinden we de resultante van een groot aantal fysiologische en ethologische processen van het dier. Ontwikkelingen in de fertiliteitskenmerken van een populatie geven belangrijke aanwijzingen over toe- of afname van de vitaliteit van die populatie.

Over de dekking, de dracht en het geboorteprocés gaven de fokkers (teef-eigenaren) de meest betrouwbare informatie. Omdat niet elke fokker alle vragen over fokkerij beantwoordde hebben de hier gepresenteerd gegevens betrekking op deelverzamelingen van het totaal aantal 'fokkerij-inspanningen':

- voor 40 teven werd aangegeven dat zij nageslacht gaven, dit is 23,1% van de teven in dit onderzoek;
- Van 36 teven weten we het aantal nesten: zij gaven samen 61 nesten: 19 teven met 1 nest, 10 teven met 2 nesten, 6 teven met 3 nesten, en 1 teef met 4 nesten;
- er werden 57 natuurlijke dekkingen en 10 maal kunstmatige inseminatie gemeld. Deze 67 dekkingen resulteerden in 61 nesten waarmee de score 'niet drachtig' op 8,2% komt;
- bij 61 geboren nesten was in 12 gevallen een keizersnede nodig, dat is bij 19,7% van de geboorten;
- voor 60 nesten werd de aantals-ontwikkeling van het nest vermeld, in deze nesten werden 356 pups levend en 24 pups (6,3%) dood geboren, overleden 28 pups (7,4%) voor het spenen en werden er 328 gespeend (86,3%).

Op basis van deze laatste gegevens kunnen we een aantal kengetallen berekenen die aansluiten bij de belevingswereld van de fokkers: voor de Bull Terriers in de onderzoeksgroep bedraagt de gemiddelde worpgrootte bij de geboorte 6,33 pups. Daarvan wordt 0,40 pup dood geboren en gaat vervolgens nog eens 0,47 pup dood gedurende de nestperiode, waarmee het totale verlies op 0,87 pup komt. De gemiddelde nestgrootte bij het spenen wordt daarmee 5,47 pups.

Het sterftepercentage vóór het spenen volgens de verstrekte informatie van 14,6% (52 van de 356 geboren pups) lijkt aan de lage kant. Meestal wordt uitgegaan van een verlies dat kan oplopen tot om en nabij twintig procent. Echter, dit laatste getal is gebaseerd op niet geheel vergelijkbare situaties en ten dele ook op 'overlevering'. Het uitvalspercentage van 14,6% is in de orde van grootte van de percentages die we bij andere eerder onderzochte rassen zien.

De kwaliteit van fokdieren

Een derde aspect waarover dit onderzoek ons informatie zou kunnen verschaffen is de kwaliteit van de gebruikte fokdieren. Als we over de kwaliteit van de gebruikte fokdieren spreken bedoelen we hier, in het kader van dit onderzoek, op de eerste plaats de kwaliteit in termen van gezondheid.

Bij fokdieren, hoe zorgvuldig we ook bij hun selectie te werk gaan, kunnen we nooit helemaal vermijden dat een deel daarvan lijder is aan in het ras voorkomende gezondheidsstoornissen. Bij een aantal afwijkingen zal een zeker percentage pas manifest worden nadat de dieren al nakomelingen hebben gehad. Bovendien zullen, voor vrijwel elke stoornis, altijd dragers worden ingezet. Daar waar we de ambitie hebben de gezondheidskwaliteit van een ras te verbeteren, kunnen we slechts gebruik maken van de informatie die op het moment van fokken voorhanden is.

Gezondheid (of het gebrek daaraan) wordt in belangrijke mate erfelijk bepaald. Tekortkomingen daarin bij de fokdieren zullen in veel gevallen terug worden gevonden in de nakomelingen in de volgende of in latere generaties. Vandaar dat als eerste werd getracht een overzicht te krijgen van de verdeling van de gezondheidsproblemen over de honden met en de honden zonder nakomelingen. Deze vergelijking leverde, voornamelijk vanwege de lage aantallen, geen zinnig interpreteerbare resultaten op.

Evenals 'gezondheid' is ook 'gedrag' in belangrijke mate erfelijk. Fokdieren zullen hun gedragskenmerken, tenminste voor een deel, verankeren in volgende generaties. Vandaar dat op dezelfde wijze de gedragskarakteristieken van reuen en teven met en zonder nageslacht vergeleken werden.

Vanwege de kleine aantallen is een vergelijking bij de reuen niet zinvol, voor de teven geeft **tabel 17** de cijfers. Hieruit blijkt dat er geen significante verschillen zijn in gedragskenmerken tussen de fokteven en de teven waar niet mee gefokt is.

Tabel 17. Gedragskarakteristiek van teven met nakomelingen, vergeleken met die van de groep teven zonder nakomelingen, waarvoor de vraag betreffende de gedrags-karakteristieken is beantwoord.

Kenmerk	Fokteven		Overige teven		Totaal
	aantal	(%)	aantal	(%)	aantal
1. Rustig	27	(67,5 ± 14,5)	84	(63,2 ± 8,2)	111
2. Actief	19	(47,5 ± 15,5)	54	(40,6 ± 8,3)	73
3. Nerveus	0	(0,0 ± 4,8)	2	(1,5 ± 2,1)	2
4. Fel	1	(2,5 ± 4,8)	7	(5,3 ± 3,8)	8
5. Grommerig	0	(0,0 ± 4,8)	6	(4,5 ± 3,5)	6
6. Bijtneigingen	0	(0,0 ± 4,8)	3	(2,3 ± 2,5)	3
7. Bang	0	(0,0 ± 4,8)	5	(3,8 ± 3,2)	5
8. Vrolijk	20	(50,0 ± 15,5)	80	(60,2 ± 8,3)	100
9. Aanhankelijk	30	(75,0 ± 13,4)	81	(60,9 ± 8,3)	111
10. Vriendelijk	34	(85,0 ± 11,1)	98	(73,7 ± 7,5)	132
11. Beweeglijk	15	(37,5 ± 15,0)	41	(30,8 ± 7,8)	56
12. Anders	3	(7,5 ± 8,2)	23	(17,3 ± 6,4)	26
Totaal aantal teven	40		133		173

Sterilisatie

Een deel van de honden in de onderzoeksgroep werd in de periode vóór de enquête gesteriliseerd. Waar in de kynologie de term 'sterilisatie' wordt gebruikt, bedoelt men vrijwel altijd 'castratie', het wegnemen van de geslachtsklieren (testikels of ovaria).

Sterilisaties kunnen in het kader van de fokkerij van belang zijn, omdat daarmee een deel van het potentiële fokmateriaal definitief wordt uitgesloten. Daarbij kunnen enkele vragen worden gesteld.

Zodra er sprake is van sterilisatie vanwege 'in het dier gelegen negatieve redenen', hebben we te maken met een deel van het selectiebeleid. Mogelijk zelfs om selectiebeleid dat ons wordt opgedrongen vanuit de onhoudbaarheid of onaanvaardbaarheid van de situatie vóór de ingreep. Daar waar sterilisatie het gevolg is van het streven naar een zeker 'gebruikersgemak', verliezen we mogelijk potentieel waardevolle fokdieren, die we in het kader van het behoud van de genetische variatie van de populatie wellicht nodig zouden kunnen hebben.

In **tabel 18** wordt een overzicht gegeven van de leeftijden waarop de sterilisatie plaats vond. Uit de resultaten van dit onderzoek blijkt dat 45 reuen en 80 teven werden gesteriliseerd, respectievelijk 35,4 en 47,1 procent van de reuen en teven waarvoor deze vraag beantwoord is.

Als reden voor de ingreep wordt bij reuen voor ruim de helft van de gevallen (53%) een gedragsprobleem opgegeven, getracht wordt door middel van de castratie een gedragsverandering te bewerkstelligen. Gezondheidsproblemen (voornamelijk een voorhuidontsteking) spelen bij slechts bij één op de vier honden een rol. De overige redenen om tot castratie over te gaan liggen in de preventieve sfeer of uit 'gemak'.

Bijna de helft van de teven wordt gesteriliseerd vanwege het 'gemak' of vanuit preventief oogpunt. In een kwart van de gevallen is een gezondheidsprobleem (voornamelijk baarmoederontsteking en/of schijnzwangerschap of) een reden voor de ingreep.

Tabel 18. Verdeling van de leeftijden bij sterilisatie (percentages gebaseerd op het totaal aantal reuen en teven die de vraag betreffende sterilisatie hebben beantwoord, respectievelijk 127 en 170).

	< 1 jr		1-2 jr		2-3 jr		3-4 jr		4-5 jr		> 5 jr		Totaal
	aantal	(%)	aantal	(%)	aantal	(%)	aantal	(%)	aantal	(%)	aantal	(%)	
Reuen	8	(6,3)	16	(12,6)	7	(5,5)	7	(5,5)	4	(3,1)	2	(1,6)	127
Teven.	14	(8,2)	26	(15,3)	17	(10,0)	9	(5,3)	4	(2,4)	4	(2,4)	170

Gedurende de eerste twee levensjaren wordt 18,9 procent van de reuen gecastreerd, in het derde levensjaar komt daar nog eens 5,5 procent bij, zodat op de leeftijd van 3 jaar bijna een kwart van de reuen (24,4%) gecastreerd is.

Bij de teven blijkt dat het overgrote deel van de sterilisaties in de eerste drie levensjaren wordt uitgevoerd, na twee jaar is drieëntwintig procent van de teven gesteriliseerd. In het derde levensjaar komt daar nog eens 10,0 procent bij, zodat op de leeftijd van 3 jaar ruim een derde (33,5%) van de teven gesteriliseerd is.

Een vergelijking van de gezondheidskwaliteit van wèl en niet gecastreerde reuen laat zien dat onder gecastreerde reuen meer problemen worden gemeld in de categorieën 'Ledematen' en 'Gebit' dan onder de niet-gecastreerde reuen.

Bij de teven bleek dat bij de gecastreerde groep vaker gezondheidsproblemen werden gemeld (**tabel 19**). Met name problemen met 'Huid en Haar', 'Spijvertering' en 'Nieren en Urinewegen' zijn hiervoor verantwoordelijk.

Tabel 19. Gezondheidsproblemen van gecastreerde teven vergeleken met die van niet-gecastreerde teven

Systeem	Wel gecastreerd		Overige teven		Totaal
	aantal	(%)	aantal	(%)	aantal
1. Huid en haar	25	(31,3 ± 10,2)	14	(15,6 ± 7,5)	39
2. Wervelkolom	1	(1,3 ± 2,4)	0	(0,0 ± 2,2)	1
3. Ledematen	11	(13,8 ± 7,5)	5	(5,6 ± 4,7)	16
4. Gebit	4	(5,0 ± 4,8)	2	(2,2 ± 3,0)	6
5. Zenuwstelsel	1	(1,3 ± 2,4)	1	(1,1 ± 2,2)	2
6. Ogen en gezichtsvermogen	1	(1,3 ± 2,4)	1	(1,1 ± 2,2)	2
7. Oren en gehoor	5	(6,3 ± 5,3)	6	(6,7 ± 5,2)	11
8. Bloed en afweer	2	(2,5 ± 3,4)	3	(3,3 ± 3,7)	5
9. Hart en vaatstelsel	4	(5,0 ± 4,8)	7	(7,8 ± 5,5)	11
10. Longen en luchtwegen	2	(2,5 ± 3,4)	4	(4,4 ± 4,3)	6
11. Spijverteringsstelsel	8	(10,0 ± 6,6)	1	(1,1 ± 2,2)	9
12. Nieren en urinewegen	5	(6,3 ± 5,3)	0	(0,0 ± 2,2)	5
13. Melkklieren	0	(0,0 ± 2,4)	0	(0,0 ± 2,2)	0
14. Geslachtsorganen	3	(3,8 ± 4,2)	2	(2,2 ± 3,0)	5
15. Voortplanting	0	(0,0 ± 2,4)	1	(1,1 ± 2,2)	1
16. Hormonen	1	(1,3 ± 2,4)	0	(0,0 ± 2,2)	1
17. Lever	2	(2,5 ± 3,4)	0	(0,0 ± 2,2)	2
18. Gedrag	1	(1,3 ± 2,4)	0	(0,0 ± 2,2)	1
Totaal aantal meldingen	76		47		
Totaal aantal teven	80		90		328

Voor de gedragskarakteristieken werd eenzelfde vergelijking gemaakt. Uit de vergelijking van de gedragskwaliteit van de wél en niet gecastreerde reuen bleek dat gecastreerde reuen aanhankelijker, rustiger en minder actief waren dan de niet-gecastreerde groep . Ook de gesteriliseerde teven waren rustiger dan de niet-gesteriliseerde teven. Voor het overige waren er geen significante verschillen.

Draagvlak voor verenigingsbeleid

Een rasvereniging die de ambitie heeft invloed uit te oefenen op het fokbeleid dat door haar leden wordt gevoerd, zal effectiever voor de belangen van het ras kunnen opkomen naarmate er meer fokkers bij de vereniging zijn aangesloten. Vandaar dat werd nagegaan in hoeverre de eigenaren van de honden die nageslacht gaven, lid zijn van de rasvereniging.

Van de 12 reuen en 39 teven in deze steekproef die nageslacht gaven en deze vraag beantwoordden, bleken er 12 respectievelijk 35 (100,0% van de reuen en 89,7% van de teven) in bezit te zijn van eigenaren die wél lid zijn van de rasvereniging.

Met dit hoge percentage teef-eigenaren dat lid is van de rasvereniging, moet een redelijk effectieve sturing van de fokkerij door de rasvereniging mogelijk zijn. Het zijn de teef-eigenaren die in belangrijke mate de besluiten nemen over het fokbeleid. Zij besluiten in laatste instantie over wél of niet fokken en bepalen de keuze van de reu. Het is aan de rasvereniging om na te gaan, in hoeverre ze de resterende groep aan zich kan binden.

Bijna alle eigenaren van fokteven (97,3%) ,die de vraag beantwoordden, gaven aan hun nesten te fokken volgens de regels van de rasvereniging.

7. CONCLUSIES EN AANBEVELINGEN

Voordat we ons wijden aan de belangrijkste conclusies en aanbevelingen uit dit onderzoek willen we nogmaals de overwegingen ten aanzien van mogelijke beperkingen van de gevolgde methodiek aan de orde stellen:

- We zijn in dit onderzoek uitgegaan van de Bull Terriers die werden ingeschreven in het NHSB. Dit betekent dat de informatie ontbreekt over de honden waarvoor geen stamboom werd aangevraagd. Het is zeer wel denkbaar dat een deel van die honden afwijkingen of stoornissen had die daarmee aan het oog werden onttrokken. Er is op geen enkele wijze een inschatting te geven of dit de onderzoeksresultaten heeft beïnvloed en in hoeverre hierdoor belangrijke informatie buiten dit onderzoek is gebleven.
- We hebben willens en wetens gekozen voor 'het enquêteren van eigenaren' als onderzoeksmethode. We hebben daarbij voor lief genomen dat de beantwoording van de vragen onderhevig kan zijn aan beperkingen vanuit de kennis en ervaring van die eigenaren. Bij de analyses is niet de indruk ontstaan dat dit, met de doelstellingen van het onderzoek in gedachten, tot grote hiaten in de verkregen informatie heeft geleid.
- Bij het analyseren van enquêteresultaten wordt de ruimte voor het trekken van conclusies bepaald door de mate waarin de respons 'aselect' mag worden geacht. In de voorgaande verslaggeving hebben we aangenomen dat er geen verband bestond tussen de onderwerpen waarnaar werd gevraagd en het al dan niet deelnemen aan de enquête. Slechts op een enkel punt hebben we verwezen naar de mogelijkheid van beïnvloeding van de respons vanuit het gevraagde onderwerp. Desondanks moeten we bedacht blijven op de mogelijkheid dat eigenaren juist wél of juist niet deelnamen aan de enquête om redenen die verband houden met het gevraagde.

Nadat we dit hebben vastgesteld komen we toe aan een aantal conclusies, aanbevelingen en opmerkingen. Uitdrukkelijk zij gesteld dat het om zaken gaat die in ieder geval aandacht verdienen in de afwegingen betreffende het te voeren fokbeleid. Het is aan de rasvereniging om mede op basis van de hier aangestipte punten, en wellicht ook nog andere in het rapport genoemde zaken, het fokbeleid vast te stellen.

1. Ten aanzien van de **Algemene gegevens**:

- Een lidmaatschapspercentage van bijna vijftig procent bij eigenaren van honden in de steekproef is, in vergelijking met dat bij andere onderzochte rassen, 'vrij hoog' te noemen. Evenals het grote aantal eigenaren dat al eerder een Bull Terrier bezat (bijna zeventig procent!) duidt dit op een grote betrokkenheid bij en trouw aan hun Bull Terrier. Het moet dan ook mogelijk zijn voor de rasvereniging om een breed draagvlak te vinden voor een (verder) te ontwikkelen fokbeleid.
- Bijna veertig procent van de honden in dit onderzoek werd uitgebracht op één of meer shows. Kennelijk vindt een belangrijk deel van de eigenaren het van belang aan officiële exterieurkeuringen deel te nemen.
- Het sterftepercentage in het onderzochte leeftijdsgebieden is hoog vergeleken met de meeste andere eerder onderzochte rassen. Eén op de zeven honden haalt de leeftijd van zeven jaar niet! Verschillende ernstige gezondheidsproblemen, zoals hart- en nierfalen worden als doodsoorzaak gemeld.

2. Ten aanzien van **Gezondheid**:

- Wat gezondheid in het algemeen betreft scoort de Bull Terrier iets minder in vergelijking met andere rassen. Van bijna 54 procent van de honden in de onderzochte leeftijdsgroepen worden gezondheidsproblemen gemeld.
- De meeste gezondheidsproblemen vinden we in de categorie 'Huid & Haar'. Van maar liefst 25,0 procent (één op de vier!) van de honden vinden we in deze categorie meldingen.
- Ook de problemen in de categorie 'Ledematen' scoren bij de Bull Terrier hoog. Bijna één op de tien honden (8,9 procent) heeft hier mee te kampen.
- Als derde in de rij scoren problemen in de categorie 'Hart en Vaatstelsel'. Eén op de twaalf (8,2%) honden uit de steekproef heeft hiermee te maken. In vrijwel alle gevallen wordt een hartruis, flauwvallen of verminderd uithoudingsvermogen als gevolg van aortastenose en/of mitralisinsufficiënte genoemd. In een aantal gevallen is het hartprobleem reden voor voortijdig overlijden.
- Ook zorgelijk zijn de meldingen in de categorie 'Nieren en Urinewegen' (4,5%). Deze betreffen in het overgrote deel een (ernstig) nierfalen, een aantal malen leidend tot vroegtijdige sterfte.
- Een aantal afwijkingen kunnen gezien worden als 'ras-specifiek':
 - Atopie/Allergie komt bij één op de zes honden (16,9%) voor. Ook bij eerder onderzochte rassen zien we hier hoge percentages, maar bijna 17 procent is extreem hoog!
 - Ook hartafwijkingen zoals Aortastenose en Mitralisklep insufficiënte scoren hoog, samen 6,5 procent.

Zowel Atopie/Allergie als genoemde hartafwijkingen verdienen prioriteit in het fokbeleid.

3. Ten aanzien van **Gedrag**:

- De doorsnee Bull Terrier komt in beeld als een 'vriendelijke, aanhankelijke, rustige en vrolijke' hond. Dit zijn de typering die door een grote meerderheid van de eigenaren werd gegeven. Een klein aantal honden (nog geen drie procent) heeft minder positieve kenmerken zoals grommen en bijtneigingen.
- Het percentage honden met 'probleemgedrag' naar mensen, zowel volwassenen als kinderen en naar bekende honden is, in vergelijking met eerder onderzochte rassen, laag te noemen.

4. Ten aanzien van **Fokkerij**:

- In termen van aantallen fokdieren zien we dat het aantal reuen op de grens zit wat acceptabel is met betrekking tot de maximale inteelttoename per generatie. De teven kennen een betere spreiding. Omdat er ook te vaak gebruik wordt gemaakt van een beperkt aantal fokreuen bestaat er toch zorg over het behoud van de erfelijke variatie binnen de Bull Terrier populatie en vraagt deze alle aandacht.
- De gemiddelde nestgrootte bij het spenen bedraagt daarmee 5,47 pups.
- Een vergelijking van de verdeling van de gezondheidsproblemen over de honden met en de honden zonder nakomelingen leverde, voornamelijk vanwege de lage aantallen, geen zinnig interpreteerbare resultaten op.

- Castraties kunnen een wezenlijke bedreiging voor het fokbeleid worden, met name waar het de teven betreft, waarvan op de leeftijd van 3 jaar bijna één derde gesteriliseerd is. Uit het onderzoek blijkt dat slechts bij een kwart van deze honden de aanleiding voor sterilisatie te maken heeft met in de honden gelegen oorzaken.

Het is aan de Rasvereniging de consequenties te verbinden aan de bevindingen uit dit onderzoek. Behalve de hierboven genoemde aspecten zullen er zeker nog zaken zijn die, door de wijze waarop dit onderzoek werd opgezet en uitgevoerd, buiten de aandacht bleven.

Het verdient aanbeveling om de hier gepresenteerde gezondheidsinventarisatie op termijn van enkele jaren te herhalen, om meer zekerheid te krijgen omtrent de gesignaleerde verschijnselen en hun effect in de tijd.

